

તહેવારોના ટાણે પ્રવાસની અંધાઘૂંધી અને તોલિંગ ટિકિટ ભાડા

ભારતીય સંસ્કૃતિમાં હોળી અને દૂળોટીના પર્વનું અનેરું માહાત્મ્ય છે. આ એવો તહેવાર છે જે વિખૂટા પડેલા સ્વર્ણનોને ફરી એકવાર ઘરના આંગણે ભેગા કરે છે. ખાસ કરીને ઉત્તર ભારત અને પશ્ચિમ ભારતમાં હોળીનું મહત્વ દિવાળી કરતા પણ સહેજ વધુ આંકવામાં આવે છે. પરંતુ, દર વર્ષની જેમ આ વર્ષ પણ હોળીના પર્વ વતન જવા ઈચ્છતા મુસાફરો માટે મુસાફરી ‘રેગમાં ભંગ’ સમાન બની રહી . ટ્રેન, બસ કે હવાઈ મુસાફરી - દરેક માધ્યમમાં અત્યારે ભીડ અને મોંઘવારીએ માખ મૂકી છે, જે સામાન્ય નાગરિક અને ખાસ કરીને પરપ્રાંતીય શ્રમિકોના ખિસ્સા પર સીધો પ્રહાર છે.

સૌ પ્રથમ જો રેલવેની વાત કરીએ તો, ભારતીય રેલવે મધ્યમ અને ગરીબ વર્ગ માટે જુવાદોરી સમાન છે. પરંતુ હોળી જેવા મોટા તહેવારોમાં આ હોરી ટૂંકી પડતી દેખાય છે. જે રૂટનું નિયમિત ભાડું ૮૦૦ કે ૧૦૦૦ રૂપિયા હોય, તેના અત્યારે ૨૫૦૦ થી ૩૦૦૦

મહિનાઓ અગાઉથી ટિકિટો ફૂલ થઈ ગઈ . સ્થિતિ એવી ગંભીર બની કે સ્વીપ અને ઈકોનોમી ક્લાસમાં વેઈટિંગ લિસ્ટ ૫૦૦ કે ૬૦૦ને પાર કરી ગયું. સરકાર ‘હોળી સ્પેશિયલ’ ટ્રેનો દોડાવવાની જાહેરાત તો કરે છે, પરંતુ મુસાફરોની લાખોની સંખ્યાના પ્રમાણમાં તે સમુદ્રમાં બિંદુ સમાન સાબિત થાય છે. જનરલ કોચની હાલત તો વર્ણવી ન શકાય તેવી હોય છે; જ્યાં ધમત્તા કરતા ત્રણ ગણા લોકો જીવના બેખામ, શોચાલય પાસે ઊભા રહીને કે સામાન રાખવાની બર્થ પર ચડીને ૨૪-૨૪ કલાકની મુસાફરી કરવા મજબૂર બને છે. આ દ્રશ્યો જોઈને પ્રશ્ન થાય છે કે આધુનિક ભારતમાં શું શ્રમિકો માટે સન્માનજનક મુસાફરી હવે પણ એક સ્વપ્ન જ છે?

રૂપિયા વસૂલવામાં આવી રહ્યા છે. આ એક પ્રકારની સંગઠિત લૂંટ છે. શ્રમિકો કે જેઓ દિવસના માંડ ૪૦૦-૫૦૦ રૂપિયા કમાતા હોય, તેમણે પોતાના વતન જવા માટે પાંચ-સાત દિવસની મજૂરી માત્ર એક તરફની ટિકિટમાં ખર્ચી નાખવી પડે છે. પરિવહન વિભાગના નિયમો માત્ર કાગળ પર રહી જતા હોય તેવું લાગે છે, કારણ કે મજબૂર મુસાફર પાસે વધુ નાણાં ચૂકવવા સિવાય બીજા કોઈ વિકલ્પ રહેતો નથી. સૌથી વધુ ચોંકાવનારી અને ચિંતાજનક સ્થિતિ હવાઈ મુસાફરીમાં જોવા મળી રહી છે. સામાન્ય રીતે જે મધ્યમ વર્ગ કે વ્યવસાયી લોકો સમય બચાવવા વિમાનનો સહારો લે છે, તેમને આ વખતે ‘આસમાની’ (ભાડાનો સામનો કરવો પડી રહ્યો છે. હોળીના સપ્તાહ દરમિયાન મુખ્ય શહેરો વચ્ચેના હવાઈ ભાડામાં ૨૦૦% થી ૩૦૦% સુધીનો તોલિંગ વધારો થયો છે. એરલાઈન્સ કંપનીઓ દ્વારા અપનાવવામાં આવતી ‘ડાયનેમિક પ્રાઈસિંગ’ નીતિ તહેવારોના સમયે સામાન્ય નાગરિકો માટે લૂંટ સમાન બની ગઈ છે. છેલ્લા ઘડીએ અમદાવાદથી દિલ્હી કે પટનાની ટિકિટ બુક

કરાવવી હોય તો વ્યક્તિએ ૧૫,૦૦૦ થી ૨૦,૦૦૦ રૂપિયા સુધીની રકમ ચૂકવવી પડે છે. જે ટિકિટ સામાન્ય દિવસોમાં ૪,૦૦૦ માં મળતી હોય, તે તહેવારના નામે આટલી મોંઘી કરી દેવી એ અનૈતિક છે. સરકાર એક તરફ ‘ઉડાન’ જેવી યોજનાઓ દ્વારા સામાન્ય માણસને હવાઈ મુસાફરી સરતી બનાવવાની વાતો કરે છે, પણ જ્યાંયે ખરેખર જરૂર હોય ત્યારે એરલાઈન્સ કંપનીઓ પર કોઈ અંકુશ હોતો નથી. આ મુસાફરીની ભીડમાં સુરક્ષા અને સ્વાસ્થ્યના પ્રશ્નો પણ જોડાયેલા છે. રેશનો અને બસ પોર્ટ પર પગ મૂકવાની જગ્યા હોતી નથી, જેના કારણે અકસ્માત કે નાસભાગ થવાની ભીતિ સતત રહે છે. પીવાના પાણી અને શોચાલય જેવી પ્રાથમિક સુવિધાઓ પણ આ અતિશય ભીડ સામે ટૂંકી પડે છે. ત્રાંસ દ્વારા માત્ર વધારાની ટ્રેનો કે બર્થોની જાહેરાત પૂરતી નથી, પરંતુ તેનું સુચારુ સંચાલન અને ગ્રાહક હિતોનું રક્ષણ પણ એટલું જ અગવિચાર્ય છે. તહેવાર એ ખુશીનો અવસર છે, કોઈની મજબૂરીનો ફાયદો ઉઠાવવાનો ધંધો નહીં. જો દેશના અર્થતંત્રના

પેડાં ફેટવનારા શ્રમિકો અને સામાન્ય નાગરિકોને પોતાના ઘરે પહોંચવા માટે આટલી માનસિક, શારીરિક અને આર્થિક ચાલના ભોગવવી પડતી હોય, તો એ વ્યવસ્થાની નિષ્ફળતા ગણાય. રાજ્ય સરકારોએ એસ.ટી. નિગમ દ્વારા મહત્તમ વધારાની બસો દોડાવવી જોઈએ જેથી ખાનગી લૂંટ પર લગમ લાવી શકાય. સાથે જ નાગરિક ઉદ્ધયન મંત્રાલયે તહેવારો દરમિયાન વિમાન ભાડાનો એક ચોક્કસ ટોચમર્યાદા (Price Cap) નક્કી કરવી જોઈએ જેથી મધ્યમ વર્ગને આર્થિક ફટકો ન પડે. હોળી એ પ્રેમ, ઉલ્લાસ અને એકતાનું પ્રતીક છે. આ તહેવારમાં જ્યાંયે અબાલ-વૃદ્ધ સૌ કોઈ રંગે રમતા હોય, ત્યારે મુસાફરીની આ કડવાશ આ ઉલ્લાસને ઓછો કરે છે. આશા રાખીએ કે આવનારા વર્ષોમાં પરિવહન વ્યવસ્થા એટલી સર્જન બને કે કોઈ પણ માટે ખિસ્સા ખાલી ન કરવા પડે કે જીવના બેખામ મુસાફરી ન કરવી પડે. આયોજન માત્ર કાગળ પર નહીં, પણ રેશનો અને રસ્તાઓ પર દેખાવું જોઈએ, જેથી સામાન્ય માણસની હોળી ખરેખર ‘રંગીન’ બની રહે.

મેરા નંબર આયેગા!

જીવનમાં ક્યારેક મનુષ્યને એમ લાગે છે કે તેને પોતાની શ્રેષ્ઠતા પ્રદર્શિત કરવાની તક મળતી નથી. તેથી તે ક્યારેક નિરાશાની ગતિમાં ડૂબી જાય છે; પરંતુ મનુષ્યએ ત્યારે તે સમયે નિરાશામાં ડૂબી જવા કરતાં પોતાનો અભ્યાસ, પ્રયાસો નિયમિત અને સાતત્યપૂર્ણ રીતે ચાલુ રાખવા જોઈએ અને પોતાની નિપુણતા જાળવી રાખવી જોઈએ.બની શકે કે કુદરત તેની નિપુણતા બહાર લાવવાનો કોઈ મોટો અવસર પ્રદાન કરવાના હોય! કંઈક આવી જ આપણને વેસ્ટ ઈન્ડિય સામેની ભારતીય ટીમની ટી-20 ક્રિકેટ મેચમાં જોવા મળ્યું, જેમાં લાંબા અંતરાલ બાદ એક ખેલાડીને તક મળી અને એ તકને ઝીલી લઈ પોતાની શ્રેષ્ઠતા સાથે એ ખેલાડીએ ભારતીય ટીમને જીત અપાવી. જે ક્રિકેટના ઇતિહાસમાં વર્ષો વર્ષ યાદ રાખવામાં આવશે! અને તેથી જ વર્તમાનમાં જો કોઈ તક ન મળે, તો કુદરત ઉપર શ્રદ્ધા રાખી મનમાં કહેવું, મેરા નંબર આયેગા.

યુદ્ધ એ સલામતી નથી સર્વનાશની નિશાની છે

ભારતના વિદ્યાર્થીઓ ઈરાન છોડો જે માર્ગદર્શિકા જાહેર થઈ હતી. પરંતુ વિદ્યાર્થીઓ ત્યાં જ રહેવાનું કારણ પરીક્ષાનો જ હોવા અને તેના પાછળ કરેલા ખર્ચ એટલે 15 થી 30 લાખ રૂપિયા છે. ડોંકરનો અભ્યાસ છ વર્ષનો સમયગાળો. જે ભારત કરતાં સસ્તુ ડોંકરની શિક્ષણ છે. ભારતના વિદ્યાર્થીઓ માટે પહેલા યુકેન જવાનો કેવું વધુ હતો ત્યાં પણ ઓછી ફીમાં ડોંકર બનવું સારું હતું, પરંતુ રશિયા અને યુકેન વચ્ચે યુદ્ધ થવાના કારણે ત્યાંનું વાતાવરણ ભારતીય વિદ્યાર્થીઓ માટે અયોગ્ય સાબિત થયું. ઓપરેશન ગંગા નામનું અભિયાન ચલાવી વિદ્યાર્થીઓને લઈ આવવા પડ્યા હતા. ત્યારબાદ ઈરાન જવાનો વધુ વિકલ્પ ભારતીય વિદ્યાર્થીઓએ પસંદ કર્યો. જેનું મુખ્ય કારણ સસ્તી ફી અને શિખરવૃત્તિ ઊંચી જેનો લાભ લઈને વિદ્યાર્થીઓ ડોંકર બનવાના માંગતા હોય તેમને ભણતર અને ખર્ચ બંને પોષાય તેમ હોય છે. ટૂંકમાં કારમીરની ભૂગોળ અને સંસ્કૃતિ ઈરાન જેવી છે. જેના કારણે પોતીકાનું અહેસાસ કરતા ભારતીય વિદ્યાર્થીઓ ત્યાં રહેવાનું વધુ પસંદ કરે છે. બંને સંપ્રદાયનો સમય ધાર્મિક શાંતિનો છે.વિશ્વમાં હાલમાં ખ્રિસ્તી બંધુઓ ભક્તિ માર્ગ ઉપવાસ કરે છે. ઉસ્લામ બંધુઓ રોજા કરે છે.જે પોતાના ધર્મ સંદેશ આપી વિશ્વ શાંતિ માટે કરતા હોય તે બતાવે છે.પણ આવા ધાર્મિક માહોલ સમયમાં યુદ્ધ કરવું એટલે માનવ સ્વાર્થ સાબિત થાય છે. જાતિવાદ અને ધર્મવાદનો ક્રીડો આજે પણ વિશ્વમાં કેટલો મજબૂત છે તે સ્પષ્ટ દેખાય છે. અમેરિકા જેવા શિક્ષિત રાષ્ટ્રની બુદ્ધિ પણ યુદ્ધ તરફ હોય તો ભારત અમેરિકાની દરેક વાત ફૂકી ફૂકીને સમજવી જોઈએ.જ્યારે પણ ભારત વતી કોઈ નિર્ણય કે મત લેવાનો સમય આવે તો ભારતીયો વતી આપણા વડાપ્રધાને સ્પષ્ટ કહેવું જોઈએ. ભારત પ્રથમથી જ બિન-જોડાણવાદની નીતિને અનુસરતુ છે. ભારત યુદ્ધને પ્રોત્સાહન આપતું નથી. આમ કહીને યુવકીટી કરી લેવી જોઈએ.

સુરત - ઇપ્તી દેવર

આપણી નબળાઈને ઉઘાડી ન પાડો!
ચાલશે, ભાવશે, ગમશે, દોડશે આ આપણી નબળાઈને આપણે જાતે જ ઉઘાડી પાડીએ છીએ. આપણે હજી ગાંધીજી સાથે સરખામણી ન કરવી જોઈએ. એક ગાલ પર તમારો પડ્યો અને બીજો ગાલ ધરી દવો એ આપણી ગેરસમજ છે કે પછી વિવેક બુધ્ધિનો અભાવ. ક્યારેક આપણી સમજશક્તિના અભાવે મિત્રો સ્નેહિઓ, કર્મચારીઓ આપણી નબળાઈ સમજીને ગેરલાભ ઉઠાવે છે. સમય સંજોગો સમજી અને વિચારીને વિવેક બુધ્ધિનો ઉપયોગ થશે.

રસ્તાના સિગ્નલ માટે તાત્કાલિક જરૂરિયાત

અડાજણ સર્કલ, કિષ્ના હોટલ પાસે આવેલા સિગ્નલ માં તાત્કાલિક ફેરફારની જરૂર છે. ડાબી તરફ હોસ્પિટલ આવી હોવાથી એ ગલીમાં પણ આવવા ધાર્મિક માહોલ સમયમાં માર્ગ કોઈ સિગ્નલ નથી. જ્યારે ઓવરબ્રિજ અને સીધા જવાનું સિગ્નલ ખૂલે , ત્યારે જમણી તરફ આવેલા ક્લાપી ગાંડન તરફ જવાની ગલી, પેટ્રોલ પંપ તરફ અને સ્કૂલ તરફ જવાની ગલી નાં પ્રવેશ માટે જવા માટે કોઈ સિગ્નલ જ નથી. તેથી સર્કલ પર ઉભા રહી જવું પર કારણ કે આગળ રેડ સિગ્નલ અથવા ટ્રાફિક ચાલુ હોય છે. જ્યારે મોટા વાહનો ત્યાં ઉભા હોય ત્યારે ખરેખર ટ્રાફિક જામ થઈ જાય છે. સીધા જનાર વાહનોને પણ ખૂબ તકલીફ પડે છે. અને કદાચ સામેની ગલે માંથી આવતા હોસ્પિટલ તરફ જવાના માર્ગમાં પણ તકલીફ પડી શકે. માટે તાત્કાલિક રીતે જમણી તરફ જવાના સિગ્નલ ની વ્યવસ્થા થવી ખૂબ જ જરૂરી છે. જરૂરી પગલા માટે તાત્કાલિક વિભાગ ધ્યાન આપે તેવી આશા સાથે અને આભાર સહિત,

સુરત - આશા દીપક દલાલ

તમે કેટલા સુખી છો એની તમને ખબર કેમ નથી?

ખરેખર આપણે ઈમાનદારી અને પ્રામાણિક રીતે વિચારીએ તો આપણને આપણી હિંસિયત લાયકાત ઓકાત કરતા બહુ વધારે મળ્યું છે જો તેમ બે ચાર મહિના સુધી ડોક્ટરની મુલાકાત ના લો તમારી તબિયત સારી રહે છે એ સૌથી મોટી ભેટ મોટી ભેટ છે. કેમ કે ઉપરવાલાએ પૈસામાં નહીં તમારી તંદુરસ્તીમાં બરકત આપી દીધી. ઋતુ બદલાઈ જાય આપકામ ગયા વરસે લીધેલા ગરમ કપડા કે રેઈન કોટ કે છત્રી આ વરસે પણ ચાલી જાય અને નવા લેવા ના પડે એ પણ કુદરતની બહુ મોટી ભેટ છે. કેમ કે હજુ પણ તમે ફિટ અને ફાઈન છો. તમારા ઘરે અચાનક મહેમાન આવી ચડે અને તમારા ઘરની રસોઈ પુરતી થઈ પડે અને વધારાનું ભોજન કોઈ જરૂરિયાતમંદને પણ કામમાં આવી જાય તો એ કુદરતની કમાલ છે. તમે કોઈ મોટું અગત્યનું કામ તમે જેટલા સમયમાં ધાર્યું હોય એના કરતા પણ જલ્દી આરામથી પતિ બને એ પણ કુદરતની બહુ મોટી ભેટ છે. તમે તમારા પત્ની માતાપિતા સંતાનો સાથે આરામથી રહો છો સ્વસ્થ છો તંદુરસ્ત છો એ પણ કુદરતની બહુ મોટી ભેટ છે. યાદ રાખો તમે સુખી છો સુખ

ઈરાનનો સંઘર્ષ: અમેરિકા અને ઈઝરાયેલ માટે આ લડાઈ સરળ નથી

યુએસ અને ઈઝરાયેલી દળોએ ઈરાનને શરણાગતિના કોઈ સંકેતે દર્શાવ્યા નથી. તે તેના વળતા હુમલાઓ કરવામાં અવિરત વ્યસ્ત છે, જેનાથી સમગ્ર મધ્ય પૂર્વમાં આગ ફેલાઈ છે. ઈરાન એવું છે જે પોતાના અસ્તિત્વ માટે લડી રહ્યું છે, જેનો અર્થ છે કે, સંઘર્ષમાં તેની પાસે ઘણા મોટા દાવ છે અને પરિણામે જ્યાં સુધી યુએસ પીછેહઠ ન કરે ત્યાં સુધી હુમલા ચાલુ રાખવા માટે તેની પાસે વધુ તક છે. ટ્રમ્પ અને ઈઝરાયેલ દ્વારા ઈચ્છિત સત્તાપલટો થયો નથી. એક વરિષ્ઠ મૌલવી આયાતુલ્લાહ આરાફીને વચગાળાના સુપ્રીમ લીડર તરીકે નામિત કરવામાં આવ્યા છે. ઉદાહરણ તરીકે, જૂન ૨૦૨૨માં ૧૨-દિવસીય યુદ્ધ દરમિયાન, યુએસ અને ઈઝરાયેલે મોબમ ઘડાકાઓમાં જનરલો અને વૈજ્ઞાનિકો માર્યા ગયા હતા, છતાં ઈરાને તેની ક્ષમતાઓ ફરીથી બનાવી અને પ્રોક્સી પ્રવૃત્તિઓ ચાલુ રાખી. ડિસેમ્બર ૨૦૨૨માં ઈરાનમાં આયાતુલ્લાહ શાસન વિરુદ્ધ જીવલેણ વિરોધ પ્રદર્શનો શરૂ થયા હતા. ઈઝરાયેલનું માનવું હતું કે, શાસન અશાંતિ પર કડક કાર્યવાહી કરીને તેના નિયંત્રણને મજબૂત કરી રહ્યું છે. ટ્રમ્પનું માનવું હતું કે, વિરોધ

પ્રદર્શનો વધીને સિસ્તમને ઉથલાવી દેશે. અત્યારે પણ ખામેની ગયા પછી શાસનની બહાર કોઈ સ્પષ્ટ ઉત્તરાધિકારી નથી. મૌલવી શાસન સામે ઊંડો રોષ છે. શું એવું છે કે ઈરાની લોકોએ જોયું છે કે, યુએસના હસ્તક્ષેપ પછી તેમના પડોશમાં શું થયું છે અને તેઓ સમજે છે કે સરકાર ન હોવા કરતાં સરમુખત્યારશાહી સરકાર વધુ સારી છે? અત્યાર સુધી યુએસ અને ઈઝરાયેલના સંયુક્ત હુમલાઓમાં શંકાસ્પદ પરમાણુ સ્થળોને નિશાન બનાવવા ઉપરાંત, ટોચના

સાથે કરી છે. સિવાય કે ઈરાનનું માળખું અને મજબૂતી તેને તે સમયના ઈરાકથી ખૂબ અલગ બનાવે છે. આપણે યાદ રાખવું જોઈએ કે, ઈરાન એક પ્રાચીન સંસ્કૃતિ છે. તેણે ભૂતકાળમાં ઘણા ઘેરાબંધી અને વિરોધ પ્રદર્શનો સહન કર્યાં છે અને ઐતિહાસિક રીતે ઘૂંટણિયે પડવાનો ઈનકાર કર્યો છે. ભારતને શું ચિંતા છે? સંબંધિત કટોકટીના કિસ્સામાં ભારત તેના તેલ ભંડારની ગણતરી કરી રહ્યું છે. ઈરાનના સરકારી મીડિયાએ જણાવ્યું છે કે, તેણે હાંમુઝની

ઈરાન-અમેરિકા સંઘર્ષ: અસ્તિત્વની લડાઈ અને વૈશ્વિક તેલ પુરવઠા પર તેની અસર

ઈસ્લામિક રિવોલ્યુશનરી ગાર્ડ કોર્પ્સ (આઈઆરજીસી) કમાન્ડરો, આર્મી ચીફ ઓફ સ્ટાફ, અબ્દુલ રહીમ મુસવી અને સંરક્ષણ પ્રધાન અઝીઝ નાસીરઝાદે માર્યા ગયા છે. ઈરાને ઈઝરાયેલી શહેરો અને ગલ્ફ ક્ષેત્રમાં ૧૪ યુએસ બેઝ પર મિસાઈલનો મારો ચલાવીને તીવ્ર વળતો જવાબ આપ્યો છે. હવે એવું લાગે છે કે આ યુદ્ધ મહિનાઓ, કદાચ વર્ષો સુધી ખંચાશે.

સામુદ્રનુની બંધ કરી દીધી છે, જે વૈશ્વિક તેલ અને ગેસ પુરવઠાના પાંચમા ભાગ માટેનું પરિવહન બિંદુ છે. મોટી વૈશ્વિક શિપિંગ લાઈનોએ જળમાર્ગ દ્વારા પરિવહન સ્થગિત કરી દીધું છે, અને રિવારે ઓમાન નજીથી પસાર થતા એક ઓઈલ ટેન્કર પર મિસાઈલ હુમલો થયો. ભારતની લગભગ ૫૦% કૂડ આયાત - દરરોજ લગભગ ૨.૬ મિલિયન બેરલ - હોમ્બુઝની સામુદ્રનુનીમાંથી પસાર થાય છે. કોઈપણ વિક્ષેપ આયાત બિલમાં વધારો કરી શકે છે, મોંઘવારીમાં

અજે યાદ નથી રહી. નિશાળમાં કોઈએ શીખવેલું ટકાઉ નથી. આથી મસ્તિષ્કરૂપી કોમ્પ્યુટર તેની હાર્ડિસ્ટમાંથી ડિલિટ કરી નાખે છે. બીજા દિવિકોણથી જોઈએ તો કૃષિનો આધાર જમીન અને વાતાવરણ છે. આથી જ જમીનમાં સફરજન થાય ત્યાં કાજુ થતાં નથી અને ડુંગળી સાવ જૂદું

રંગસૂત્ર ઘડનાર ૧૪ વ્યક્તિમાંથી જે વિષય કે બાબત અગાઉ ૧૪માં ખીલી ન હોય તે ૧૫મી વ્યક્તિમાં વિકસવાનું શક્ય જ નથી. તમામ શિક્ષક અને મા-બાપે સમજવું પડે કે, પ્રત્યેક બાળ એક જેનિટિકલ સેટઅપમાં જ વર્તી શકે છે.

અવારનવાર ડો.નાનક ભટ્ટ

પ્રવર્તમાન શિક્ષણ મર્યાદાઓ અને વધતી જતી સામાજિક અપેક્ષાઓ વચ્ચે પીસાતાં વિદ્યાર્થીઓને આપું વર્ષ શું હોવું જોઈએ તેનાં દશ્યો દેખાડવાના બદલે હવે મા-બાપ અને શિક્ષકોએ ઉપનિષદ કહે છે તેમ

વિદ્યાર્થીઓનું જીવન અગત્યનું છે, પરીક્ષા નહીં

બોર્ડની પરીક્ષાઓ નજીક આવતી જાય, તેમ તેમ ધોરણ - ૧૦ અને ૧૨નાં વિદ્યાર્થીઓ ઉપર દબાણ વધતું જાય છે. આજથી ૨૮-૩૦ વર્ષ પહેલાં ધોરણ ૧૦ અને ૧૨ની પરીક્ષાઓ વેકનાર મા-બાપને તાજેતરનાં ગણિત - વિજ્ઞાનમાં ઝાઝી સમજ પડતી નથી અને અંગ્રેજી માધ્યમનાં શિક્ષણથી તેઓ અળગાં રહ્યાં હોવાથી છેવટે પોતાનું બાળક સતત ભણ ભણ કરે તે માટે જમાદારી કરતા રહે છે. પરીક્ષાના દિવસોમાં ઘરમાં ટી.વી. બંધ રહે છે. વિદ્યાર્થીઓનો મોબાઈલ લઈ લેવામાં આવે છે. ભાઈબંધ - દોસ્તાર સાથે માત્ર ભણવાની વાતો સિવાય અવરજવર બંધ કરી દેવામાં આવે છે. ઘરમાં ફરસાણ, આઈસ્ક્રીમ જેવું આનંદી ખાણું તબિયતનાના નામે બંધ કરવામાં આવે છે. બીજી તરફ અભ્યાસક્રમ પૂરો થઈ જતાં, દીકરા-દીકરીઓને શાળામાં તો જવાનું હોતું નથી, પણ શિક્ષકો દ્વારા વિદ્યાર્થીઓની પરસ્પરની સરખામણી, નબળાં વિદ્યાર્થીઓનું સતત અપમાન, બોર્ડના પેપરનો ભય, પ્રિલિમ અને એન્યુઅલમાં ભવત માઈક્રના તકાવતો - જેવા ખોફ બાળકમાં ધરબી દેવામાં આવે છે.

લખવું, દહીં સાથે ગોળ ખાવો કે ખાંડ, પરીક્ષાનાં પેપર મળતાં કેટલા ઊંડા શ્વાસ લેવા, સદગુરુનું હાથ જોડી સ્મરણ કરવું, તેમ શું-શું કરવું ને શું નહીં, તે બોજરૂપે બાળકનાં મનને ખડકી દેવામાં આવે છે. પરિણામે પરીક્ષા હોલ સુધી પહોંચતાં - પહોંચતાં બાળક પોતાને હતાશા, નિરાશા અને નિષ્ફળતાનું પ્રતીક મની બેસે છે. દર વરસે જોવા માટે જે તેમ ૫૦%થી વધુ વિદ્યાર્થીઓ સારી આવડત છતાં પરીક્ષા કેન્દ્ર ઉપર સ્વસ્થ રહી શકતાં નથી અને કેટલાંક તો પોતાની જાતને મોતને હવાલે ધરી દે છે.

વિદ્યાર્થીઓને આપું વર્ષ શું હોવું જોઈએ તેનાં દશ્યો દેખાડવાના બદલે હવે મા-બાપ અને શિક્ષકોએ ઉપનિષદ કહે છે તેમ ધર્મસાધનના માધ્યમ તરીકે બાળશરીરને જે - તે સ્થિતિમાં સ્વીકારવું જોઈએ.

વલીઓ સમજે છે કે જ પગ બાળકને શાળાએ લઈ જાય છે, જે હાથ અને આંખ વિદ્યાર્થીને શિક્ષણપ્રક્રિયા સાથે જોડે છે, તે સંગોળે કંઈ પરીક્ષા આપતાં નથી. અવાળોના જવાબ તો મસ્તિષ્કથી થાય છે. પાંચ ઈન્દ્રિયોની જેમ મસ્તિષ્ક એક મર્યાદિત જૈવિક ઉપકરણ છે. આથી જ માનવ-મસ્તિષ્ક પણ એક સીમિત દાયરામાં કાર્ય કરી શકે છે. ન્યુરોસાયન્સની જૈવિક શોધ આધારે પ્રમાણિત થયું છે કે ગણિત મસ્તિષ્કના કોર્ટેક્સ ક્ષેત્રમાં આકાર પામે છે તો ચિત્ર વિદ્વીજેસ ક્ષેત્રમાં જ વિસ્તરે છે. આ જ પ્રમાણે ભાષા, રંગ, સ્વાદને પારખવાના અને વિસ્તારમાં ક્ષેત્રો અલગ અલગ છે. માનવ-મસ્તિષ્કની બીજી એક લાક્ષણિકતા એ છે કે, વ્યક્તિ પોતે જાતે જે શીખે છે તે બાબત તેના દિલ્લોદિમાગમાં મૃત્યુપર્યંત જળવાઈ રહે છે. પ્રાથમિક શાળામાં શીખેલ ૦11 સાયકલ કે સાંત્રીની કળા કદી ભુલાતી નથી, પણ ધોરણ ૭ માં ગુજરાતીના પ્રશ્નમાં જે કવિતાના આસ્વાદ માટે ટમાંથી ૮ માર્ક મળ્યા હોય તે કવિતા જ

જેમાં મજા આવે છે તે વિષયને મજબૂત કરવામાં મદદરૂપ થાય તે સાચું શિક્ષણ છે. વ્યક્તિને સહજ આનંદ તેનાં રંગસૂત્રોની ગોઠવણીનું પ્રમાણપત્ર બને છે. બાળકના ગર્ભથી લઈ તેની કિશોર અવસ્થા સુધી માતા-પિતા જ બાળકની શાળા બની રહે તે

પરીક્ષાના દિવસે વિદ્યાર્થીએ છેલ્લે શું વાંચવું, કઈ પેનથી

અને વધતી જતી સામાજિક અપેક્ષાઓ વચ્ચે પીસાતાં

પર્યાવરણ માગે છે. જેનિટિકલ એન્જિનિયરિંગને સંશોધનો પ્રતિપાદિત કરે છે કે પ્રત્યેક બાળક પોતાની માતા, તેના માતા-પિતા અને દાદા-દાદી તેમ ૭ વ્યક્તિ અને પિતાના પક્ષમાં ૭ વ્યક્તિ તેમ કુલ ૧૪નું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હોય છે. યાદ રહે, બાળકોનાં

જેમાં મજા આવે છે તે વિષયને મજબૂત કરવામાં મદદરૂપ થાય તે સાચું શિક્ષણ છે. વ્યક્તિને સહજ આનંદ તેનાં રંગસૂત્રોની ગોઠવણીનું પ્રમાણપત્ર બને છે. બાળકના ગર્ભથી લઈ તેની કિશોર અવસ્થા સુધી માતા-પિતા જ બાળકની શાળા બની રહે તે

વ્યવસ્થા જ વિજ્ઞાન છે. શિક્ષક સતત અવલોકન પણ જાણી શકે કે વિદ્યાર્થી કઈ દિશામાં વધુ ખીલે છે. શાળાએ પોતાનું ગાણું ગાવાના બદલે બાળકની શક્તિઓને મોજને મોતીની માળા માફક પરોવી આપવામાં હોય છે. ઉપનિષદ કહે છે ‘આનંદો પરમો ધર્મ’ તેમ અંતે જીવતા જીવ માટે વૈયક્તિક આનંદ સર્વસ્વ -સર્વજ્ઞ અને સર્વશ્રેષ્ઠ છે. તેની ઉપર પરીક્ષા જેવી શુલ્કલ બાબતોને આગળ કરી એક માનવશરીરને છેક હતાશ, નિરાશ કે સમાત ન કરી શકાય. ધ્યાન રહે, પ્રકૃતિએ પ્રત્યેક દાણામાં જીવન ભર્યું છે. એ દાણો અનુકૂળ આબોહવા અને ભેજ મળતાં કોળી ઊઠે છે. પરંતુ સામાજિક કે વ્યાવસાયિક પ્રતિષ્ઠાની હલ્યામાં બાળકરૂપી દાણાને શેકી નાખીશું તો તે પછી કોઈ વરસાદમાં તે ખીલી ઊઠશે નહીં. પ્રત્યેક વાયક કોઈ ને કોઈ સમયે કોઈ ને કોઈ પરીક્ષામાં નાપાસ થયો જ હશે. પરંતુ તમારાં મા-બાપ અને શિક્ષકોએ તમને તોડી ન પાડ્યાં. આથી તમે આજે સ્વસ્થ છો. બસ, આ જ વર્તન તમારી નવી પેઢી માટે અપનાવો. માનવ અસ્તિત્વ સ્વયં પરીક્ષા છે. જ્યાં શાળાકીય પરીક્ષા માત્ર એક પગથિયું છે. આથી તેને બિનજરૂરી મહત્વ ન આપશો.

- આ લેખમાં પ્રગટ થયેલાં વિચારો લેખકનાં પોતાના છે.